

De lof uit de mond van kleine kinderen en zuigelingen

Tussen teksten in het Oude Testament en de aanhaling daarvan in het Nieuwe Testament zitten regelmatig verschillen. Wie zich verdiept in de redenen daarvan, komt steeds weer onder de indruk van de Goddelijke volmaaktheid van de Heilige Schrift.

Zulke verschillen worden door tegenstanders graag aangegrepen om te bewijzen dat de Bijbel niet betrouwbaar is. In werkelijkheid bewijzen deze verschillen echter dat geen mens de auteur van de Bijbel kán zijn! Zó ingenieus is de Schrift samengesteld, daartoe is geen mens in staat!

“O HEERE, onze Heere! hoe heerlijk is Uw Naam op de ganse aarde! Gij, Die Uw majesteit gesteld hebt boven de hemelen. Uit de mond der kinderkens en der zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest, om Uw tegenpartijen, om de vijand en wraakgierige te doen ophouden” (Psalm 8:2–3).

“Uit de mond van kleine kinderen en zuigelingen hebt Gij U lof bereid?” (Mattheüs 21:16).

Het “*sterkte gegrondvest*” uit Psalm 8 citeert de Heere Jezus als “*lof bereid*” in Mattheüs 21. Hoe valt dat te verklaren?

In de achtste Psalm is het onderwerp dat God, de Schepper, de heerschappij op aarde aan de mens heeft toevertrouwd. Hoe klein en nietig de mens in vergelijking met het heelal en de hemellichamen ook is, God heeft hem op aarde als heerser aangesteld. Hoewel de mens als bewoner van de aarde geringer is dan de engelen die hun woning in de hemelen hebben, heeft hij heerschappij over alle dieren, vogels en vissen. De zichtbare regering van de aardse schepping heeft God in de hand van de mens gelegd; Zélf heeft Hij Zijn majesteit boven de hemelen gesteld.

De aanhaling van deze Psalm in het Nieuwe Testament, met name in Hebreëen 2, laat overduidelijk zien dat God – boven de eerste, praktische betekenis van Psalm 8 uit – de Zoon des mensen op het oog had: Christus, Zijn eigen Zoon. Als de Zoon des mensen, als ware Mens, zal Hij binnenkort heersen over alles. En dan niet alleen over de aardse schepping, maar over de aarde én de hemel: álles zal dan aan Hem onderworpen zijn.

In Mattheüs 21 kwam Hij als de Zoon van David, geboren in Bethlehem, om deze heerschappij te aanvaarden. Op een ezelsveulen reed Hij de stad Jeruzalem binnen. De profetie van Zacharia ging in vervulling: “Ziet, uw Koning zal u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland; arm, en rijdende op een ezel, en op een veulen, een jong der ezellen” (Zacharia 9:9; vergelijk Mattheüs 21:5). Zó deed de grote Koning Zijn intocht in de stad waarin Zijn troon stond.

De mensen jubelden: “Hosanna [= Heil] de Zoon van David! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere! Hosanna in de hoge!” (Mattheüs 21:9). Zo vervulden zij Psalm 118:25–26. Heil de Zoon van David! Zij erkenden Hem als de beloofde Messias, als de rechtmatige Heerser, als de Afstammeling van de grote koning David.

Toen de stoet echter de stad binnentrok en de Heere Jezus de tempel binnenging en die reinigde, toen de mensen zagen hoe kwaad de overpriesters en schriftgeleerden waren, toen *verstomde* het gejubel. Ze kropen in hun schulp, bang als ze waren voor hun leiders.

Maar één groep zweeg niet: *de kinderen!* Volgens Mattheüs 21:15 riepen de kinderen in de tempel nog steeds: “Hosanna de Zoon van David!” Te midden van de tegenpartijders, de vijanden en wraakzuchtigen van de Heere, verkondigden zij luidkeels de lof van God en Zijn Christus. Waardoor? Door te roepen: “Hosanna de Zoon van David!” Door Hem als de rechtmatige Koning te begroeten. Door Zijn rechten op de troon te aanvaarden. Door Hem te erkennen als de Zoon des mensen aan Wie alles onderworpen zal worden.

Op deze verheven wijze – dat wil zeggen: met de hulp van zwakke kinderen – heeft God sterkte gegrondvest, heeft Hij de grondslag laten verkondigen van de heerschappij van Zijn Zoon! De macht en sterkte waardoor de regering van Christus gekenmerkt zal zijn, werd door deze kleinen openlijk bekendgemaakt.